

[Hans R. Knudsen.]

der har formuer helt op til $\frac{1}{2}$ mill. kr.; det, der så er tilbage til at lette indkomstskatterne med, er 475 mill. kr. af de 661 mill. kr.

Det er vel ikke noget særlig stort socialt problem, man løser ved at bruge de første 200 mill. kr. på den måde, det her er foreslået. Men hvordan så med de resterende 475 mill. kr., som så skulle komme indkomstskatterne til gode? Bruger man så dem til at lave et virkelig fornuftigt skattesystem, et system, som til eksempel kan findes i reformforslaget af 1954? Det kunne man jo have gjort, og så kunne vi i dag have begrænset diskussionen her til blot dette problem, om vi på nuværende tidspunkt kunne finde det forsvarligt at bruge penge, som endnu ikke er til rådighed, til skattelettelser. Man kunne udmærket have lavet en proportional beskatning, som gik endnu længere op end til de 16 000-17 000-18 000 i skattepligtig indkomst, som man allerede i 1954 ville op på, i stedet for, som her foreslået, at standse op allerede ved 15 000 kr. Det ærede medlem hr. Poul Møller var så glad for, at han i hvert fald kunne foreslå 1 pct. lavere beskatning af indtægter derop til, end finansministeren kunne gøre det i 1954. (Poul Møller: Det var uden fradragsret!). Uden fradragsret, men det var så sandt også uden 475 mill. kr. til at lave skattereform for. Man kunne med disse 475 mill. kr. til rådighed uden vanskelighed have lavet en skattefri bundgrænse på 6 000 kr. Man kunne have lavet et personligt fradrag for familier på 6 000 kr. og for enlige på det halve. Man kunne have ført den proportionale beskatning, den faste skatteprocent, endnu højere op end i 1954 og med lavere procent end dengang.

Det er imidlertid ikke det, man gør, men noget helt andet. Man bruger de penge, der er til rådighed, til lettelser, der måske nok procentvis lyder pænt, med lavere procenter opefter; jeg tror, det ærede medlem hr. Poul Møller sagde 7 000 kr. ved 100 000 kr. — altså en skattelettelse på 7 000 kr. for en indtægt på 100 000 kr. Det forekommer mig nu, at den var kun godt 5 000 kr., men de 7 000 kr. gør det i hvert fald ikke bedre. Nu skal problemerne altså løses ved at give i alt fald over 5 000 kr. i lettelse til skatteydere med over 100 000 kr.

i indtægt og endnu langt større lettelser til endnu større indkomster. Jeg forstår godt, at man, når man foreslår en sådan beskatningsskala, skynder sig at sige, at 90 pct. af skatteyderne vil få lettelse. Denne flotte bemærkning skal jo kun tjene til at skjule, hvor det er man virkelig giver de store lettelser, og hvor lidt der bliver tilbage af lettelser for de mellemindtægter, der trænger hårdest, lettelser til udearbejdende hustruer og til familier med mange børn og med små indkomster.

Lad os se lidt nærmere på den beskatningsskala, der foreslås her. Vi skal efter den have proportional beskatning op til 7 500 kr. i såkaldt splittet indtægt, altså en skattepligtig indtægt op til 15 000 kr., men allerede ved de 15 000 kr. begynder progressionen at tage fat, og den stiger meget stærkt. Ved de 15 000 kr. når man fra 16 pct. helt op til 40 pct. i marginalbeskatning, og de 40 pct. bliver hurtigt til både 50, 60, 70, ja, helt op til 80 pct. Det er for de højeste grupper i alt fald en betydelig hårdere progression end i majforslaget, der ikke for nogen indkomst gik højere end i hvert fald til omkring 65 pct. i marginalbeskatning. Det foreliggende forslag er altså på ingen måde bedre eller lempeligere ved indkomststigninger, men det er — det skal indrømmes — meget lempeligere, meget mildere over for de helt store konstante indtægter. De skal ikke alene fortsat nyde den begunstige, der for dem ligger i det ubegrænsede skattefradrag, nej, de skal efter forslaget yderligere have lov til at udnytte dette fradrag ved en udvidelse af skattefradragsreglen, den udvidelse, at man, hvis man har penge disponible dertil, kan forudbetale af skatterne og få beløbet trukket fra, allerede før skatterne er forfaldet. Hvem kan ikke se den fordel for skatteydere med mere end 100 000 kr. i indtægt, at de kan skynde sig at få skatterne betalt, endnu før de er forfaldet, og så i kraft af progressionen få op til 80 pct. tilbage af skatterne det næste år i skattenedsættelse?

Hvis dette mærkelige forslag blev gennemført, i hvert fald i forbindelse med en skala som den foreslåede, så skulle man bare få at se, hvordan de med de store indtægter, de, der har penge disponible til forudbetalinger, ville jonglere med udnyt-